

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a által képviselt **Nyrt.** felperesnek, által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.sz.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, mely perbe dr. Kelényi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kelényi Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **Kft.** a felperes pernyertessége érdekében, míg jogtanácsos által képviselt **Egyetem** az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak, a Fővárosi Bíróság 2008. évi április hó 29. napján kelt 12.K.30.469/2008/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó, mint ajánlatkérő 2007. július 12-én eredményt hirdetett az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett közbeszerzési eljárásban a „..... által alkalmazott integrált gazdálkodási információs rendszer üzemeltetése, 3 rétegű architektúrára történő fejlesztése; vezetői Információs Rendszer, valamint integrált pályázat nyilvántartási- és projektmenedzsment rendszer kialakítása; az integrált gazdálkodási információs rendszer funkcionalitásának folyamatos bővítése és a meglévő funkciók korszerűsítése” szolgáltatási szerződés elnyeréséről.

Az alperesi beavatkozó döntése ellen a felperes 2007. július 12-én nyújtotta be jogorvoslati kérelmét, melyet kiegészített. A kizárólagos jog sérelmére hivatkozással

előterjesztett jogorvoslati kérelmet az alperes érdemben nem vizsgálta, e vonatkozásban a jogorvoslati eljárást - elkészettség okán - a 2007. augusztus 9-én kelt D.356/17/2007. számú határozatával megszüntette azzal a tájékoztatással, hogy határozata ellen a kézbesítésétől számított nyolc napon belül jogorvoslatnak van helye. Egyebekben a jogorvoslati kérelmet érdemben vizsgálta és ugyanazon határozatában elutasította azzal, hogy a határozat érdemi részének felülvizsgálatát 15 napon belül lehet kérni a Fővárosi Bíróságtól.

A felperes a határozatot 2007. augusztus 15-én átvette, ellene a bírósági felülvizsgálati kérelmét 2007. augusztus 24-én nyújtotta be az alperesnél. Az alperes a keresetre tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy a határozat eljárást megszüntető rendelkezése vonatkozásában a keresetlevél benyújtására nyitva álló határidő 2007. augusztus 23-án eredménytelenül letelt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130.§-ának (1) bekezdés h/ pontja alapján a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását kérte.

Az alperes nyilatkozatára tekintettel, a felperes a per megszüntetését kérte, nem vitatva, hogy a határozat szerinti jogorvoslati határidő a keresetlevél benyújtásakor már letelt.

Az elsőfokú bíróság eljárási kérdésben a felperes keresetét alaposnak találta. A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 317. §-ának (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A döntés formáját illetően a Kbt. nem tartalmaz speciális szabályokat, ezért a közbeszerzési ügyekben is érvényesül a Ket. 71.§-ának (1) bekezdése, miszerint a hatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésekben pedig végzést bocsát ki.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes helytelen formában jelenítette meg a döntését, amikor az elkészettség körében - vagyis nem az ügy érdemébe tartozó kérdésben - határozatot hozott. Az alperes által hivatkozott határozati formában ugyanis csak akkor hozható meg a döntés, amennyiben abban a hatóság a kérelmi elem érdemi vizsgálata alapján foglal állást, tehát az ügyet érdemben lezárja. Az alperes érdemi ellenkérelmében nem is vitatta - a Ket. 30.§ b/ pontja szerinti - végzésre tartozó kérdések határozati formában való megjelenítését, hanem a jogsértés csekély súlyára helyezte a hangsúlyt, amely hiba álláspontja szerint az ügy érdemét, az ügyféli jogokat, jogorvoslati lehetőséget nem érinthette.

Az alperes érvelésével szemben az elsőfokú bíróság megállapította, a döntési forma helytelen megválasztása súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, mely korlátozza az igénybe vehető bírósági jogorvoslatot, ebből következően a döntés nem alkalmas a bíróság előtti érdemi vitatásra. Az eljárási jogsabálysértés a bíróság előtti eljárásban nem orvosolható, ezért az alperes határozatának a jogorvoslati eljárást részben elkészettsége okán megszüntető rendelkezését hatályon kívül

helyezte, és e vonatkozásában az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, nem érintve a határozat egyéb rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a per megszüntetésének nem volt helye, mivel a határozati formából következően nem vitásan perben kellett elbírálni a keresetet, a perindításra vonatkozó Kbt. 347.§-ának (1) bekezdése szerinti 15 napos határidő pedig megtartott volt. A formakényszer megsértése olyan súlyos, a bírósági fórumrendszert alapjaiban érintő eljárási szabálysértés, amelyet a bíróságnak hivatalból is figyelembe kell vennie, lévén az ilyen módon meghozott döntések alkalmatlanok az érdemi bírósági felülvizsgálatra. Az alperesnek a megismételt eljárásban a jogorvoslati kérelem elkésettségéről végzéssel kell döntenie, amennyiben a döntés alapján a kérelem elkésett marad, az ebben a kérdésben hozott végzéssel szemben a Kbt. 345.§ (3) bekezdése szerinti jogorvoslatot kell biztosítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes az ítélet hatályon kívül helyezését és a Pp. 157.§-ának a/ pontja alapján a Pp. 130.§ (1) bekezdés h/ pontjára utalással a per megszüntetését kérte. Előadta, hogy határozata tartalmazza az eljárást megszüntető rendelkezés elleni jogorvoslat lehetőségére a tájékoztatást a 8 napos határidő feltüntetésével, valamint az irányadó és alkalmazott jogszabályhelyeket, így a Kbt. 345.§ (1) bekezdését is. A felperes ennek ellenére a jogorvoslatra nyitva álló határidőn túl terjesztette elő a keresetlevelét.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel arra tekintettel sem értett egyet, hogy a felperes a per megszüntetése iránt kérelmet terjesztett elő, amelyben nem vitatta az alperesi nyilatkozatban szereplő, a jogorvoslati kérelem elkésettségére történő hivatkozást. A felperes kérelmének megfelelően a pert a Pp. 157.§-ának e/ pontja alapján, a Ptk. 160.§-ában foglaltak szerinti elállás miatt kellett volna megszüntetni, amennyiben az elsőfokú bíróság a jogorvoslati kérelmet határidőben előterjesztett keresetként kezelte. Álláspontja szerint a közigazgatási perben is érvényesülnie kellett volna a kereseti kérelemhez kötöttség elvének a KK. 34. számú állásfoglalásra is tekintettel, azaz az elsőfokú bíróság csak és kizárólag a keresetben megjelölt jogsérelem fennállása felől hozhatott volna döntést, míg eljárási jogszabálysértés miatt akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az súlyos, és bírósági eljárásban nem orvosolható. A jogorvoslati eljárásban hozott határozata nem érdemi kérdésben hozott döntést is tartalmazott, nem tekinthető súlyos jogszabálysértésnek. A bírósági joggyakorlatra utalással kifejtette, hogy a peres eljárásokban sem tekinthető az ügy érdemi elbírálására kiható, súlyos eljárási jogszabálysértésnek az olyan döntés, amikor a bíróság az érdemi döntését tartalmazó ítéletében határozott végzéssel eldöntendő kérdésben.

Az alperesi beavatkozó a fellebbezési észrevételében osztotta az alperes által előadottakat, hangsúlyozva, hogy a felperes maga elismerte, hogy a jogorvoslati kérelme elkésett és kérte a per megszüntetését. Kifejezett nyilatkozat hiányában is, a bejelentést tartalmát tekintve a Pp. 3.§-ának (2) bekezdése szerint a keresettől való elállásnak kellett volna tekinteni, és a pert ezen az alapon megszüntetni. Ezzel

szemben az elsőfokú bíróság megtartotta a tárgyalást, a megszüntetést kezdeményező kérelemről határozatot nem hozott. Fenntartotta, hogy az alperes határozata maradéktalanul megfelelt a végzésekre irányadó rendelkezéseknek.

A felperes, valamint a felperesi beavatkozó a fellebbezésre észrevételt nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben és a fellebbezési észrevételben előadottak alapján mindenképp azt vizsgálta, hogy fennállt-e a per megszüntetésére okot adó körülmény a Pp. 157.§-ának e/ pontja alapján a keresettől való elállás folytán, és megállapította, hogy ezen a jogalapon a per megszüntetésének nem volt helye.

A Pp. 2.§-ának (1) bekezdésében szabályozottakból következik, hogy a felperes jogosult úgy dönteni, hogy a perbevitelt jogvitában nem kéri a bíróság érdemi döntését, és ezért a keresetétől eláll. A tárgyi esetben azonban a felperes a keresettől való elállásra egyértelmű nyilatkozatot nem tett, a bejelentése pontosításra nem szorult, hiszen a keresetlevél elkészítése merült fel per gátló akadálynak, és erre tekintettel a Pp. 130.§-ának (1) bekezdés h/ pontjára utalással a per megszüntetésének lehetősége a Pp. 157.§-ának a/ pontja alapján. Ez utóbbi kérdés eldöntéséhez azonban - függetlenül a felperes nyilatkozatától - a bíróságnak vizsgálnia kell hivatalból is a közigazgatási hatóság eljárást lezáró döntés fajtáját, mely meghatározza a bírósági (a peres vagy nemperes) eljárás jellegét és ennek függvényében a további jogorvoslat igénybevételeének lehetőségét, anélkül, hogy ezzel a keresetlevélben foglaltakon túlterjeszkedne.

A közbeszerzési jogorvoslati eljárás megindításával kapcsolatban a Közbeszerzési Döntőbizottság a Kbt. 325.§-ának (3) bekezdésének a Ket. 30.§ d/ pontjának egybevetésével a kérelmet - érdemi vizsgálat nélkül - akkor is elutasítja, ha megállapítja, hogy a kérelem elkészített, vagy erre tekintettel a Kbt. 325.§-ának (4) bekezdése és a Ket. 31.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint az eljárást megszünteti. A végzés ellen a Kbt. 345.§-a szerint jogorvoslatnak van helye, melyet a Kbt. 345.§-ának (3) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban, soron kívül bírálja el, végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

Az alperes eljárási szabálysértésével kapcsolatban, a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság eljárásjogi kérdésben helyesen foglalt állást, a jogsértő döntést a bíróság nem orvosolhatta, ugyanis a döntésre kötelezett hatóságnak csak az a döntése alkalmas a törvényi cél betöltésére, joghatás kiváltására, amely biztosítja, hogy a törvény által arra feljogosítottak a bírósági eljárás keretében az ügy szerinti valószínűsíthető bírósági jogvédelmet megkaphassák. Amennyiben az alperes a jogorvoslati kérelem elkészítését állapítja meg, annak következményéről a Ket. fent ismertetett szabályai szerint végzéssel dönthet.

A bíróság a közigazgatási határozatok törvényességét a Ket. eljárásra vonatkozó szabályaira is figyelemmel vizsgálja. A közigazgatási perek sajátosságából eredően, a Pp. 324.§-a szerint a Pp. I-XIV fejezet rendelkezéseit a Pp. XX. fejezetében foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, ebből eredően a konkrét eset megnevezése nélkül nem lehet analógiát vonni az ítéletbe foglalt eljárási kérdésben hozott döntéssel.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperesnek és a felperesi beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ebben a kérdésben a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett, míg a fellebbezési illetéket az alperes és az alperesi beavatkozó személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi október hó 2. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó

A kiadmány hiteléül: